

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro III. čtvrtletí 1930.

Starozákonní zkušenosti

(Pokračování.)

Dary třinácté soboty (dne 27. září) určeny jsou pro
východní a západní Afriku.

Biblické úkoly. - Pomůcka ke studování Bible. - Vychází čtyřikrát
v roce. - Předplatné Kč 10,- ročně. - Vlastním nákladem vydává
ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ V BRNĚ - KRÁLOVĚ POLI.
TISKEM „KRAMERIA“ V BRNĚ.

Povzbuď svého přítele, aby přišel do sobotní školy.

Úkol 1. — 5. července. Z. s. 20.12.

Pokání Ninivetských.

Vůdčí myšlenka: Žalm 139, 9. 10.

Otázky.

1. Jaký rozkaz dal Hospodin Jonášovi, synu Amaty? Proč? Jonáš 1, 1. 2. Pozn. 1.
2. Co učinil Jonáš a kam se odebral? V. 3. Pozn. 2.
3. Jak zabránil Hospodin Jonášovi, aby se útekem zbavil povinnosti? Co se můžeme učit z úsilí plavců o zachování života? Kde byl Jonáš? V. 4. 5.
4. K čemu vyzval Jonáše správce lodi? Proč metali losy? Co chtěli vědět od Jonáše, když na něho padl los? V. 6—8.
5. Co před nimi vyznal? Jak to působilo na plavce? Co poznali? V. 9. 10.
6. Co se tázali Jonáše? Co on navrhoval? V. 11. 12.
7. Oč se pokoušeli plavci? S jakými pocity rozhodli se konečně uvrhnouti Jonáše do moře? V. 13—16.
8. Jaké opatření učinil Hospodin k zachování Jonáše? Jak dlouho zůstal Jonáš v břiše ryby? Jonáš 2, 1. Pozn. 3.
9. Oč prosil Jonáš? V. 2—8. S jakým úspěchem? V. 11. K jakému poznání dospěl? V. 9. 10.
10. Jaký rozkaz obdržel Jonáš znovu! Jak se nyní choval? Kap. 3, 1—3.
11. Jaké poselství ohlašoval Jonáš hned prvního dne? Jak působila jeho slova? V. 4. 5.

12. Ke komu došla zvěst o kázání Jonášovu? Co učinil král? Jaký dal rozkaz? Jakou měl naději? V. 6—9.
13. Co učinil Hospodin, když Ninivetští činili pokání? V. 10.
14. Oč prosil Jonáš, obáváje se, že bude pokládán za falešného proroka? Kap. 4, 1—3. Pozn. 4.
15. Jak napomínal Pán Jonáše? Co on učinil? Co nechal Pán vzrůst k ochraně Jonášově? Co se stalo s rostlinou druhého dne? V. 4—7.
16. Jaké mysli byl Jonáš, když pánilo slunce a vál horký vítr? Co se tázal Pán? Jak odpověděl Jonáš? V. 8. 9.
17. Jaké naučení dal mu Pán? V. 10. 11.
18. Jaké poselství posílá Bůh nyní obyvatelům země? Mat. 24, 44. Pozn. 5.

Poznámky.

1. »Ve dnech svého časného blahobytu bylo Ninive střediskem zločinnosti a bezbožnosti. Písmo označuje toto město jako nešlechtné. Přece však nebylo cele oddáno zlému. Ten, který »vidí všechny syny lidské« (Ž. 33, 13), i »všecko, což jest drahého« (Job 28, 10), viděl také, že v onom městě jsou mnozí, kteří touží po něčem lepším a vyšším a kdyby jim byla dána příležitost poznati živého Boha, zanechali by zlého a klaněli by se Jemu. A tak se jim Bůh ve své moudrosti zjevil srozumitelným způsobem, aby je přivedl ku pokání.« E. G. W.

2. »Rozkazem, který byl dán Jonášovi, byla dána veliká odpovědnost; ten však, který mu kázal jíti, mohl svého služebníka zachovati a dáti mu úspěch. Kdyby byl býval prorok neprodleně poslechl, byl by si býval ušetřil mnohé těžké zkušenosti a byl by býval hojně požehnan. Ale v hodině zoufalství neopouští Bůh Jonáše. Skrze mnohá pokušení a zvláštní řízení měla znovu ožiti důvěra prorokova k Bohu a v jeho nekonečnou moc.« E. G. W.

3. »Žádný děj biblický (mimo oslice Balámovy: 4. M. 22, 28 a Jozue, „slunce v Gabaon, zastav se“: Joz. 10, 12) nebyl v takovém posměšku, jako příběh proroka Jonáše. My však

pravíme: Nemáme-li Boha, který nemůže činiti divy, nemáme Boha živého a na konec nemáme Boha žádného...

Aby pohlcený zůstal na živu, kde pohlcení není jen na chvíli, jest ovšem podle zákonů přírodních nemožné, ale právě tak podivuhodné, jako když Lazar odolával 4 dny porušení, nebo když sám Kristus třetího dne vstal.

Byl to podle všeho veliký žralok; a často se již stalo, že žralok pohltil člověka a po nějaké době jej vyvrhl. Žralok velmi často se zdržuje v hlubinách moře Středozevního, jest velice žravý a pohltí všecko, nač přijde. Jedenkrát pohltil i celého koně.

4. »Když Jonáš zvěděl, že Bůh ušetří město, jehož obyvatelé činili pokání, měl býti první, který by se radoval z Boží milosti. Místo toho zabýval se myšlenkou, že jej budou pokládati za falešného proroka. V starosti o svou pověst pustil se zřetele nekonečně vyšší cenu duší nešťastného města.« E. G. W.

5. »Boží poselství nynějším obyvatelům země zní: ‚Buďtež i vy připraveni; nebo v tu hodinu, ve kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde‘. Nynější okolnosti společnosti lidské, zvláště pak ve velkoměstech různých národů zřetelně ohlašují, že doba soudu Božího nastala a že konec všech zemských věcí jest přede dveřmi. Stojíme na prahu věčnosti. Soudy Boží půjdou rychle za sebou: oheň, záplavy, zemětřesení a k tomu válka a prolévání krve. V přítomné době neměli bychom býti překvapeni, když přicházejí veliké události; neboť anděl milosti nemůže dlouho prodlévati, aby chránil nekající.« E. G. W.

Úkol 2. — 12. července. Z. s. 20.08.

Odvedení Izraele do Asyrie.

Vůdčí myšlenka: Příslovi 29, 1.

Otázky.

1. Co jest praveno o životě Ozee v přirovnání s jeho předchůdci? Komu dával plat? 2. Král. 17, 1—3.

2. Co se stalo s Ozee pro jeho tajné spolky s králem egyptským proti Asyrii? V. 4.
3. Co podnikl asyrský král kromě toho? V. 5. 6.
4. Proč dopustil Bůh vyhnanství na Izraele? V. 7—12.
5. Jak se pokoušel Bůh odvésti Izraele od jeho zlých cest? Jaký byl výsledek? V. 13—15.
6. Jak daleko zašel Izrael ve své vzpouře proti Bohu? V. 16. 17; 5. M. 18, 10. Kdo byl zanechán v Kanánu? 2. Král. 17, 18. Pozn. 1.
7. Kdo byl poslán do Samaří, aby ji osadil? Jaké stanovisko zaujímali pohanští modloslužebníci k Bohu? V. 24—26. Jaké náboženství pohanské tam vzniklo, když k nim byl poslán kněz? V. 27—29. 41.
8. V kolika letech stal se králem judským Uziáš? Jak se choval k Hospodinu? 2. Par. 26, 1—4.
9. Jak mu Bůh požehnal za jeho věrnost? V. 5—8.
10. Co učinil Uziáš na obranu svého lidu? Jak působilo rozvinutí jeho moci na jeho povahu? Čeho se opovážil? V. 11—16.
11. Jak se postavil proti králi Azariáš a kněží? V. 17. 18.
12. Jaký trest přišel na Uziáše, když s kadidelnicí v ruce rozhněval se proti kněžím? V. 19.
13. Co učinili kněží, když to viděli? K čemu se rozhodl sám Uziáš? V. 20.
14. Jak dlouho musil nésti Uziáš potrestání? Kde musil stále zůstávat? V. 21.
15. Který prorok začal svou činnost ve dnech Uziášových? V. 22. Izai. 1, 1. Pozn. 2.

Poznámky.

1. »Nepravosti Izraele v posledním půlstoletí před asyrským zjetím podobaly se nepravostem za dnů Noe a v jiných dobách, kdy lidstvo odstoupilo od Boha a cele se oddalo zlému.

Povyšování se nad Boha a uctívání stvoření místo Stvořitele, vždycky končily velikým zlem. Tím, že Izraelští prokazovali největší úctu Bálovi a Astarotě, přerušili všeliké spojení s tím, co ušlechťovalo a povznášelo a stali se snadnou kořistí pokušení.« E. G. W.

2. »Vláda Uziášova končila a Jotam nesl již mnohé břímě státu, když Izaiáš jako mladý muž povolán byl k činnosti pro-rocké. Doba, kdy působil Izaiáš, byla pro lid Boží zvláště nebezpečná... Vnitřní nepezepečí byla však mnohem vážnější než nebezpečí z venčí. Byla to zkaženost lidu, která služebníkům Božím způsobovala tolik nesnázi a žalu. Ti, kteří mezi pohany měli býti nositeli světla, přivodili si svým odpadnutím a svou vzpourou soudy Boží.« E. G. W.

Úkol 3. — 19. července. Z. s. 20.02.

Modlitba Ezechiášova. Sluneční hodiny Achazovy.

Vůdčí myšlenka: Žalm 46, 2.

Otázky.

1. Kdo panoval v Judstvu po Achazovi? Jak se choval k Bohu Ezechiáš za své vlády? 2. Král. 18, 1—3.
2. Čím dokázal svou věrnost k Bohu? Jak jej Bůh za to odměnil? V. 4—8. Pozn. 1.
3. Kdo přitáhl proti Judovi? Co žádal syrský král? Co musil Ezechiáš učiniti, aby mohl splniti tento požadavek? V. 13—16.
4. Kam přitáhl asyrský král se svým vojskem? V. 17.
5. Jak hleděl otrásti víru věrného lidu judského? V. 19, 20, 25, 28—32.
6. Jak Rabsake zveleboval svého krále? Ke komu připodobňoval pravého Boha? Jak se zachoval lid podle dané mu rady? Co učinili poslové Ezechiášovi? V. 33—37.

7. Co učinil Ezechiáš, když to zvěděl? Kam všel? Ke komu poslal o radu? 2. Král. 19, 1—4.
8. Jaké poselství obdržel Ezechiáš od Izaiáše? V. 5—7.
9. Co učinil Ezechiáš, když opět dostal list od krále asyrského? Komu předložil tuto věc? V. 14—19.
10. Kdo přinesl odpověď Boží? V. 20. Co pravil Pán o králi asyrském? Pro koho chránil Pán Jerusalem? V. 32—34.
11. Jak se splnilo slovo Páně nastávající noci? Co se stalo se Senacheribem? V. 35—37. Pozn. 2.
12. Co v těchto dnech stalo se s Ezechiášem? Ke komu se obrátil v své bídě? Oč prosil? 2. Král. 20, 1—3.
13. Jaké poselství poslal mu Pán? Kolik let života bylo mu přidáno? Jak byl uzdraven? V. 4—7.
14. Čím ukázal Bůh, že splní své zaslíbení? V. 8—11.
15. Či poslové přišli k Ezechiášovi po jeho uzdravení? Co jim ukázal Ezechiáš? V. 12. 13. Pozn. 3.
16. Co odpověděl Ezechiáš na otázku Izaiášovu? V. 14. 15.
17. Co se mělo státi, protože Ezechiáš zapomněl svědčiti o Bohu? Co na to odpověděl Ezechiáš? V. 16—19. Pozn. 4.
18. O jakém dile Ezechiášově jest dále praveno? Kdo kraloval po jeho smrti? V. 20. 21.

Poznámky.

1. »Vláda Ezechiášova vyznačovala se mnohým řízením Božím, z čehož okolní národové poznávali, že Bůh Izraele jest se svým lidem, Úspěch Asyrských dobytím Samaří a rozptýlení poražených deseti kmenů mezi národy svedly mnohé k pochybování o moci Boží... Až za několik let, ke konci vlády Ezechiášovy, mělo býti národům ukázáno, zdali modly pohanů zvítězí.« E. G. W.

2. »Zpráva o hrozném trestu vojska, které bylo posláno k dobývání Jerusalema, dostala se Senacheribovi, který ještě

střežil příchod z Egypta do Judstva. Naplněn hrůzou, utekl do své země. Bůh Hebreů zvítězil nad vysokomyslností Asyrských. Srdce lidu v Jerusalemě naplněno bylo svatou radostí. Jejich modlitby o vysvobození spojeny byly s vyznáním hříchů a s pláčem. V své veliké bídě důvěřovali ve vysvobozující moc Boží a On je nezklamal.« E. G. W.

3. »V úrodném údolí Tigridu a Eufratu žil národ, který — dosud poddán Asyrským — byl povolán, aby ovládl svět. V tomto národě byli moudří mužové, kteří se s velikou pozorností zabývali pozorováním hvězd; a když viděli, že stín na slunečních hodinách postoupil o deset stupňů zpět, velice se tomu podivovali. Když jejich král Berodach Baladan zvěděl, že tento div stal se na znamení prodloužení života judského krále od Hospodina, poslal posly k Ezechiášovi, aby mu blahopřáli k jeho uzdravení, a je-li možno, více zvěděli o Bohu, který může činiti tak veliké divy. Návštěva poslů vládce z daleké země poskytovala Ezechiášovi příležitost, aby zvelebil živého Boha.« E. G. W.

4. »Vysokomyslnost a marnost opanovaly Ezechiáše a v svém povyšování chlubil se poklady, jimiž Bůh obdaril svůj lid... Kdyby byl býval Ezechiáš použil příležitosti a svědčil o moci, dobrotivosti a milosrdenství Boha Izraelského, byla by bývala zpráva poslů světlem, pronikajícím temnotu. On se však povýšil a neoplácel, jak jemu dáno bylo. Tato zpráva o Ezechiášově zameškání svědectví jest pro nás velmi poučná. Měli bychom více svědčiti o milosti i lásce Boží a o nesmírné lásce našeho Vykupitele. Je-li mysl a srdce naplněno láskou k Bohu, nebude to těžké míti účast v duchovním životě.« E. G. W.

Úkol 4. — 26. července. Z. s. 10.54.

Odvedení do zajetí babylonského.

Vůdčí myšlenka: Jeremiáš 38, 20.

Otázky.

1. Kdo kraloval po Ezechiášovi? Jaký byl jeho poměr k Bohu?
2. Král. 21, 1. 2.
2. Kdo nastoupil po Amonovi, synu Manassesovu? Co jest praveno o jeho vládě? 2. Král. 22, 1. 2. Pozn. 1.
3. Kterí proroci varovali v této době Izraele před jistým trestem za jejich hříchy? Sof. 1, 1; Abak. 1, 1; Jer. 1, 1—3.
4. Koho pomazal lid za krále místo Joziáše, který zahynul v Mageddo? Jak dlouho vládl? Co přivedilo jeho pád? 2. Král. 23, 30—33.
5. Koho ustanovil Faraó Necho za krále? V. 34.
6. Kdo byl podmaněn králi Babylonskému, který Egyptského krále zatlačil za Nil? 2. Král. 24, 1. 7. Kdo byl poslán proti Joakimovi, když se zprotivil? S jakým úspěchem? V. 2—4.
7. Který prorok za dnů Joakima přinesl určité a slavnostní poselství? Jer. 36, 1—4. Jak vyjádřil král své pohrdání s poselstvím? V. 20—26. Pozn. 2.
8. Kterí mládenci byli mezi zajatci za Joakima odvedeni do Babylona? Dan. 1, 1—3. 6.
9. Kdo kraloval po Joakimovi? Kolik mu bylo let? Jak se měl ku Pánu? 2. Král. 24, 6—9.
10. Kdo oblehl Jerusalem na počátku vlády Joachinovy? Kdo k němu vyšel? Co učinil Nabuchodonozor s poklady domu královského a domu Hospodinova? V. 10—13.
11. Koho odvedl do Babylona? Kdo byl v zemi zanechán? V. 14—16.
12. Kdo byl ustanoven za krále místo Joachina? Jak se měl k Bohu? Co učinil? V. 17—20. Pozn. 3.

13. Kdo znovu přitáhl k Jerusalemu? Jak dlouho obléhal? Co bylo v městě? 2. Král. 25, 1—3.
14. Co učinil král a muži bojovní? Kde je Kaldejští dohonili? Co se stalo s králem a jeho dětmi? V. 4—7.
15. Jaký osud postihl Jerusalem? V. 8—10.
16. Co se stalo s ostatním lidem? Kdo jenom směl zůstat v zemi? Co se stalo s nádobím chrámu? V. 11—17.
17. Co se stalo s kněžími? V. 18—21.
18. Čeho se dostalo Joachinovi po dlouholetém zajetí v Babyloně? V. 27—30.

Poznámky.

1. »Ačkoli pocházel z bezbožného krále a obkliččen pokušením, aby šel v šlepějích svého otce, maje vůkol sebe málo těch, kteří by jej povzbuzovali jíti správnou cestou, přece zůstal Joziaš věren Bohu Izraelskému. Protože z poblouzení dřívějších pokolení vzal sobě výstrahu, rozhodl se pro spravedlnost a nesnížil se k hříchům svého otce a dědečka. Neuchýlil se napravo ani nalevo. Jako ten, jemuž bylo svěřeno odpovědné místo, rozhodl se uposlechnouti příkazů, které byli kdysi dány vůdcům Izraele; jeho poslušnost umožnila Bohu, aby jej použil jako nádobu ke cti.« E. G. W.

2. »Spálením knihy nebyla věc vyřízena. Napsaná v ní slova byla zajisté snadněji odklizená, než obsažené v ní výtky i výstrahy a přímý trest, který měl přijíti na vzpouzející se Izrael, jak mu Bůh ohlásil... Bůh chtěl, aby Joakim dbal rady Jeremiášovy, získal přízně u Nabuchodonozora a tak si ušetřil mnohé hoře. Tento mladý král stal se skrze přísahu spojencem krále Babylonského; kdyby byl býval věren svému slibu, mohl si získati vážnosti u pohanů a to by bývalo bylo podivuhodnou příležitostí k poučování duší.« E. G. W.

3. »Skrze Daniele a jiné zajatce hebrejské dostalo se babylonskému králi zprávy o moci živého Boha. Když potom při

jiné příležitosti Sedechiáš slibil slavnostně věrnost Nabuchodonozorovi, on na něho naléhal, aby svůj slib potvrdil přísahou ve jménu Boha Izraelského. Kdyby byl býval Sedechiáš věnoval pozornost obnovení této smlouvy, byla by bývala jeho věrnost učinila hluboký dojem na všechny, kteří dbají chování se těch, kteří předstírají, že zvyšují jméno a čest Boží.« E. G. W.

Úkol 5. — 2. srpna. Z. s. 19.44.

Zkouška věrnosti. Sen krále.

Vůdčí myšlenka: Izaiáš 43, 10.

Otázky.

1. Koho vydal Pán v ruku Nabuchodonozora? Co učinil s nádobím Páně? Dan. 1, 1. 2.
2. Jaký rozkaz dal Nabuchodonozor o některých synech Izraelských? Jaké vlastnosti měli mít? V. 3. 4.
3. Co s nimi král zamýšlel? Jaký příkaz dal o jejich pokrmu? V. 5. Pozn. 1.
4. Kdo z nich jsou uvedeni jmény? V. 6. 7. Kdo se mezi nimi ukazuje jako přední? Jakou zásadu měli na zřeteli? V. 8. Pozn. 2.
5. Jak si stál Daniel ke správci? Oč prosil Daniel pro sebe a své společníky? Jaký byl výsledek zkoušky? V. 9—16.
6. Co dal Bůh těmto věrným mužům? Čeho se dostalo zvlášť Danielovi? Co při nich shledal král po uplynutí určené doby? Jak dlouho zůstal Daniel v službě říše babylonské? V. 17—21. Pozn. 3.
7. Co měl král v druhém roce svého panování? Kdo mu měl vyložit sen? Jak splnili jeho výzvu! Dan. 2, 1—9.
8. Co vyznali Kaldejští? Kdo jenom může vykládati sny? Jak to působilo na krále? V. 10—12.

9. Co rozkázal král? Kdo také náležel k těm, které postihl rozsudek? Co pravil Daniel Ariochovi? Oč prosil krále? V. 13—16.
10. Ke komu šel hned Daniel, když dostal lhůtu? Co učinil se svými společníky? V. 17. 18.
11. Jak byl Danielovi zjeven sen králův? Jak vyjádřil za to svůj dík? V. 19—23.
12. Kam potom šel Daniel? Co řekl Arioch králi, když k němu uvedl Daniele? Komu vzdal Daniel čest za obdržené zjevení? V. 24—28.
13. Jak vypadal obraz, který viděl král ve snu? V. 31—35.
14. Jaký jest smysl podle vyloženi Danielova? V. 36—45. Pozn. 4.
15. Jakými slovy ocenil král výklad svého snu? Co vyznal? V. 46. 47.
16. Jak byl odměněn Daniel i jeho společníci za svou věrnost u víře? V. 48. 49.
17. Jak můžeme tohoto úkolu použití pro sebe? Pozn. 5.

Poznámky.

1. »Král nenutil mládence hebrejské, aby zapřeli svou víru a přidrželi se modlářství, ale doufal, že ponenáhlu se mu to podaří. Tím, že jim dal jména významu pohanského, která je denně přiváděla do spojení s pohanskými zvyky, doufal, že je přiměje, aby se vzdali víry svého lidu a oddali modlářství.«
E. G. W.

2. »Hned na počátku postaveni byli před rozhodnou zkouškou. Měli jísti a pít z stolu královského. Král chtěl jim tak ukázati svou péči o jejich blaho. Jelikož část pokrmů královských byla obětována modlám, znamenalo to účast v modlářství babylonském. To však Danielovi a jeho společníkům nedovolovala jejich věrnost k Bohu. I kdyby jen na oko bývali jedli a pili, bylo by to bývalo zapření jejich víry. Takové počí-

nání si bylo by souhlasením s pohanstvím a zneuctěním zásad zákona Božího. Daniel se nerozpakoval. Uznání Boží bylo mu cennější nad přízeň nejmocnějšího vládce zemského, ano dražší nad život. Byl pevně rozhodnut, neposkvřňovati se, děj se co děj.« E. G. W.

3. »V nabývání moudrosti babylonské předčil Daniel a jeho společníci všechny ostatní; ale jejich úspěch nebyl jen náhodou. Svých vědomostí dosahovali věrným užíváním svých sil za vedení Ducha svatého. Byli spojeni se zdrojem moudrosti a poznání Boží učinili základem svého vychování. Odmítali všecko, co by zeslabovalo jejich sílu a použili každé příležitosti, aby vyškoleni byli ve všem... Jejich učitelem byl Bůh. Pravý úspěch ve všem nezáleží na náhodě. Je to působení Boží a odměna víry, upřímnosti, věrnosti a vytrvalosti. Bůh dává příležitosti; úspěch záleží na tom, jak jsou využity.« E. G. W.

4. »Ve vyličování dějin lidstva se zdá, jako kdyby vzrůst národů, pád a povástání říší bylo závislé na vůli a udatnosti lidské. Ve slově Božím jest nám však ukázáno působení Všemohoucího, jak On všecko řídí.« E. G. W.

5. »Jako Bůh povolal Daniele, aby byl jeho svědkem v Babyloně, povolal i nás, abychom byli jeho svědky na světě. On chce, abychom ve všech okolnostech života zvěstovali lidem zásady jeho vlády. Mnozí očekávají, aby mohli vykonati něco velikého, zatím co denně nechají minouti příležitosti, kdy mohli dokázati věrnost k Bohu. Denně se stává, že malé povinnosti životní vykonávány jsou polovičatým srdcem. Čekajíce na vykonání velikého díla, jimž — jak se domnívají — mohli by dokázati své veliké schopnosti a uspokojiti své sobecké žádosti, nechají mnozí uplynouti svůj čas.« E. G. W.

Ponížení pyšného krále.

Vůdčí myšlenka: Daniel 4, 24.

Otázky.

1. Která slova o uznání Božím jsou úvodem zprávy o pokoření Nabuchodonozorovu? Dan. 3, 31—33.
2. Kterou zkušeností byl Nabuchodonozor poučen o zasáhnutí Božím v životě lidském? Dan. 3.
3. V jakých okolnostech byl Nabuchodonozor, když k němu mluvil Bůh skrze sen? Jak na něho sen působil? Koho nechal zavolati? Dan. 4, 1—3.
4. Kdo naposledy přišel ke králi? Co pravil král o Danielovi? Co viděl král ve snu? V. 5—9.
5. Co přikázal hlásný s nebe? Z kterých slov vysvítá, že tento sen vztahuje se na člověka? V. 10—13.
6. S jakým úmyslem dáno bylo Nabuchodonozorovi toto vidění? Proč žádal král Daniele o pomoc? V. 14. 15.
7. Jak působil tento sen na Daniele? Jak vyložil Daniel sen, když jej král k tomu povzbudil? V. 16—23.
8. Jakou radu dal Daniel králi? Kdy se splnil sen krále? Co volal hlas, když on ještě mluvil? Co se stalo s králem? V. 24—30. Pozn. 1.
9. Jak vyjádřil Nabuchodonozor své poznání o Boží moci a milosrdenství, když se zase uzdravil? V. 31—34. Pozn. 2.
10. Co učinil Balsazar, poslední král babylonský? Koho pozval k hostině? Jak zneuctil nádobi chrámové? Koho velebili? Dan. 5, 1—4.
11. Co pojednou král viděl? Jak to na něho působil? Koho nechal zavolati? Co pravil? Čeho byli jeho mudrci neschopni? V. 5—8. Pozn. 3.

12. Jak působila neschopnost mudrců na krále a na knížata? Kdo přišel do hodovní síně? Jakou radu dala královna? V. 9—12.
13. Co vyznal Balsazar, když přišel Daniel? Co mu slíbil? Za jakých podmínek byl Daniel hotov k vysvětlení? V. 13—17.
14. Co připomenul Daniel králi? Z čeho jej obviňoval? Proti komu se král povýšil? Kdo nechal zjevití ruku? V. 18—24. Pozn. 4.
15. Jak znělo písmo a jaký byl jeho výklad? V. 25—28.
16. Jak splnil král svůj slib? V. 29.
17. Jak rychle přišla odplata pro Balsazara? Kdo se ujal království? V. 31. Pozn. 5.

Poznámky.

1. »Výstrahy a rada prorokova po nějakou dobu mocně působily na Nabuchodonozora; avšak srdce, které není změněno milostí Boží, brzo pozbývá dojmů Ducha svatého. Povýšování se a ctižádost zůstaly v srdci králově a tyto vlastnosti se později znovu ukázaly ... Rozum, který mu Bůh dal, byl mu porodem odňat; správa, kterou král pokládal za dokonalou, i moudrost, kterou byl obdařen, byly od něho odňaty a tento mocný vladař byl zbaven smyslu. Nemohl déle vládnouti.« E. G. W.

2. »Boží úmysl, zjevití svou slávu v největší říši světové, byl splněn. Veřejné prohlášení, v němž Nabuchodonozor uznal Boží milost, dobrotu a všemohoucnost, byl poslední skutek jeho života, o němž jest nám praveno ve svatých dějinách.« E. G. W.

3. »Balsazar asi nepomyslel, že pohanské hostině přítomen jest nebeský svědek, že svatý strážce vidí všecko znesvěcování a pozoruje modloslužbu. Nezvaný host však se brzo zjevil. Když hostina došla svého vyvrcholení, ukázala se bledá ruka a ohnivými písmeny psala na stěně slova, všem přítomným nesrozumitelná, ale pro krále a jeho hosty byla předzvěstí soudu.« E. G. W.

4. »Balsazar se ničemu nenaučil ze zkušeností svého otce, aniž dbal důležité výstrahy. Byla mu dána příležitost, aby poznal pravého Boha a byl Mu poslušen; on si to však nevzal do srdce a nyní měl nésti následky.« E. G. W.

5. »Právě když on i jeho knížata pili ze svatých nádob a chválili bohy stříbrné a zlaté, Médové a Peršané odvedli vody Eufratu a nepozorovaně vnikli do města. Vojsko Cýrovo stálo mezi zdmi královského hradu; město bylo plné nepřátelského vojska. Vitězné volání přehlušilo zoufalý křik udivených hodovníků.« E. G. W.

Úkol 7. — 16. srpna. Z. s. 19.20.

Ze života královny Ester:

Vůdčí myšlenka: Luk. 14, 11.

Otázky.

1. Co učinil Asverus, král perský, v třetím roce svého panování? Kdo byl přítomen? Ester 1, 1—4. Co uspořádal po slavnosti knížat? Co učinila také královna Vasti? V. 5—9.
2. Jaký rozkaz dostali komorníci královští sedmého dne? Jak se k tomu zachovala Vasti? V. 10—12.
3. Jaký rozsudek vynesen byl nad Vasti, protože nedbala rozkazu královského? Jaké nařízení bylo vydáno pro všechny muže i ženy v říši? V. 13—22.
4. Jaký návrh učinili služebníci královští, když upokojili jeho hněv? Kap. 2, 1—4. Který Žid zvláště se uvádí? Koho přijal za svou dceru? V. 5—7.
5. Jak přišla Ester do domu žen? Co dále činil Mardocheus? V. 8—11.
6. Co se stalo, když Ester vešla před krále? V. 15—17.
7. Co neoznámila? V. 20. Jakou zprávu dostal král od Mardochea? Kam to bylo zapsáno? V. 21—24.

TEOLOGICKÝ SEMIN
Církve adventistů s.c.
V Sázavě

K N I H O V N Ě

8. Kdo byl v ten čas zveleben od krále? Kdo se mu nechtěl klaněti? Co zamýšlel Aman? Kap. 3, 1—6. Pozn. 1.
9. Jaký návrh učinil Aman králi? Jaký rozkaz poslal do všech krajin říše, když k tomu král svolil a dal svou pečeť? V. 8—14.
10. Jak působilo toto nařízení na Mardochea a na všechny Židy? Kap. 4, 1—3.
11. Komu byla donesena zpráva o Mardocheovi? Co oznámil Mardocheus královně skrze služebníka? K čemu ji vybidl? V. 4—8.
12. Co připomenula Ester Mardocheovi v odpovědi? Jakou výstrahu poslal ji Mardocheus? V. 9—14.
13. Oč prosila Ester? V. 15—17. Pozn. 2.
14. Jak byla přijata Ester u krále? Oč prosila? Kap. 5, 1—8. Co osnovala rodina Amanova proti Mardocheovi? V. 14.
15. Proč nemohl král v noci spáti? Kap. 6, 1—3. Jaké neočekávané cti dostalo se Mardocheovi? V. 7—11.
16. O jakém úkladu zvěděl král druhého dne? Kap. 7, 3—6. Co se potom stalo? V. 10.
17. Co potom bylo Esteře a Mardocheovi dovoleno vykonati? Kap. 8, 8. Jaký rozkaz ve prospěch Židů poslán byl do všech krajin, jelikož dřívější nařízení nemohlo býti změněno? V. 9—14. Jak byl vyznamenán Mardocheus? V. 15.
18. Jaké vynikající místo měl potom Mardocheus? Kap. 10, 1—3.
19. Kdy bude vydán proti lidu Božímu podobný rozkaz, jako byl Asverův? Pozn. 3.

Poznámky.

1. »Skrze Amana Agagského, nesvědomitého muže, který byl v Médo-Persku u veliké vážnosti, usiloval satan v tehdejší době působiti proti úmyslu Božímu. Aman nenáviděl Mardochea, který mu však nic neučinil; nechtěl mu jen prokazovati božskou čest.« E. G. W.

2. »Úklady nepřítelů zmařeny byly mocí, která vládne mezi syny lidskými. Ester, bohabojná Židovka, stala se prozřetelností královnou říše Médo-Perské. Nebezpečí, které hrozilo Ester, vyžadovalo rychlého a rázného činu; ale ona i Mardocheus věděli, že všechno jejich úsilí bude marné, jestliže Bůh mocně nezasáhne v jejich prospěch. Proto si Ester určila dobu k hledání Boha, zdroje síly.« E. G. W.

3. »Rozkaz, který na konec bude vydán proti ostatkům lidu Božího, bude velice podoben rozkazu Asverovu proti Židům. V tom malém hloučku světitelů soboty, vidí nyní nepřítel pravé církve Mardochea před branou. Úcta, kterou mají dítky Boží k jeho zákonu, jest výčitkou všem, kteří neuctívají Boha a svými nohama pošlapávají sobotu.

Se vším hněvem postaví se satan proti těm, kteří se zdráhají přijmouti všeobecné zvyky. Mužové vysoce postavení a vážení spojí se s bezbožnými, aby činili úklady proti lidu Božímu... Aby získali oblibení a přízeň, povolí zákonodárcové požadavkům o uzákonění neděle. Tomu však, kdo se opravdu bojí Boha, nelze uznati zařízení, které ruší něco z deseti přikázání. Na tomto území bude vybojován poslední boj mezi pravdou a lží. Ale o jeho skončení nejsme ponecháni v pochybnostech. Jako za dnů Estery a Mardochea, tak i nyní bude Pán ochráncem své pravdy a svého lidu.« E. G. W.

Úkol 8. — 23. srpna. Z. s. 19.06.

Návrat ze zajetí.

Vůdčí myšlenka: Jeremiáš 29, 13. 14.

Otázky.

1. Které proroctví splnilo se částečně odvedením Izraele a Judy do zajetí? 5. Mojž. 28, 47—49. 64—68. Pozn. 1.
2. Jak dlouho mělo trvati zajetí? Jer. 29, 10.
3. Kdo jest v proroctví Izaiášově jmenován jako vysvoboditel Izraele? Izai. 44, 28; 45, 1—3.

4. Koho vzbudil Bůh na konci onoho údobí, aby splnil jeho úmysl s jeho lidem? Jaký rozkaz dostal tento král od Boha? 2. Par. 36, 22. 23; Ezd. 1, 1. 2. Pozn. 2.
5. Jaká výzva učiněna byla k mužům judským? Jakou zvláštní pomoc poskytl král? V. 3. 4. Pozn. 3.
6. Kdo nejdříve uposlechl výzvy? Co jim bylo dáno? Co vydal Cýrus? V. 5—11.
7. Kolik se jich vrátilo? Ezd. 2, 64—67.
8. Čeho se chopili nejprve? V. 68—70. Pozn. 4.
9. Co se dalo při kladení základu? Kap. 3, 10—13.
10. Kdo nabízel Judovi pomoc při stavbě chrámu? Jaké odpovědi se jim dostalo? Kap. 4, 1—3.
11. Jaké stanovisko zaujali potom k tomuto dílu? V. 4—6.
12. Jak na ně sočili jejich nepřátelé u krále Artaxerxe? Co ten odpověděl? V. 11—24.
13. Co žádali vysocí úředníci od Jozue a Zorobábele, když nechtěli ustati se stavbou chrámu? Kap. 5, 1—5.
14. Jaká zpráva byla poslána Dariovi perskému o stavbě chrámu? Co od něho bylo žádáno? V. 6—17.
15. Co bylo shledáno, když bylo nalezeno nařízení Cýrovo? Kap. 6, 1—5.
16. Jaký rozkaz dostal Tattenai? Co mu bylo přikázáno ve prospěch Židů? V. 6—12.
17. Kolik nařízení bylo vydáno ke znovuzřízení chrámu a Jerusalema? Od koho? V. 13—15.
18. Kdy šel Ezdráš do Jerusalema? Kdo šel s ním? Kdy vyšel z Babylona a kdy přišel do Jerusalema? Kap. 7, 1—9.
19. Jaký rozkaz přinesl od krále Artaxerxa? V. 11—13. 21—26. Pozn. 5.
20. Jak Ezdráš vyjádřil svou vděčnost Bohu za ono prokázání milosti? V. 27. 28.

Poznámky.

1. V. 5. Mojž. 28, 47—68 ohlásil Bůh neodvratný soud, který přijde na Izraele pro jeho neposlušnost. Jsou vylíčeny

útoky pohanů, podmanění, zajetí a rozptýlení mezi všechny národy země.

2. »Právě v době, jak Bůh oznámil, že chrám v Jerusalemě nechá vystavěti znovu, pohnul Cýra, aby lidu Izraelskému dal svobodu. Cýrus byl ochoten propustiti zajatý lid a při stavbě chrámu býti jim nápomocen.« E. G. W.

3. »Nařízení bylo neseno do nejvzdálenějších končin království. Mezi rozptýlenými nastala všude veliká radost. Mnozí zpytovali proroctví jako Daniel a prosili o Boží zasáhnutí ve prospěch Siona, které bylo zaslíbeno. Jejich prosby byly nyní vyslyšeny.« E. G. W.

4. »V předsíni chrámové, kde stával oltář, byl ihned postaven oltář nový... Zřízení oltáře a denních obětí způsobilo velikou radost mezi věřícími. Všude se konaly přípravy k znovuvystavení chrámu. Protože přípravy stále pokračovaly, vzrůstala i jejich zmužilost.« E. G. W.

5. Nařízení Artaxerxovo dovolovalo všem Židům v jeho říši, aby se vrátili do Jerusalema. Dovolil jim také vzíti s sebou zlato a stříbro, jako dobrovolnou oběť lidu. Také jim dovolil odnésti si nádoby k službě v chrámu.« E. G. W.

Úkol 9. — 30. srpna. Z. s. 18.50.

Znovuzřízení zdí Jerusalemských.

Vůdčí myšlenka: Nehemiáš 4, 3.

Otázky.

1. Kdy byla dokončena stavba chrámu? Kdo měl hlavní úlohu při posvěcení? Jak dlouho při tom slavili přesnice? Ezd. 6, 15—22.
2. Který kněz za vlády Artaxerxovy šel do Jerusalema? Kdo šel s ním? Co pro něho učinil král? Ezd. 7, 1—7.
3. Jakou nesprávnost našel Ezdráš mezi těmi, kteří se vrátili? Jak to na něho působilo? Ezd. 9, 1—3. Pozn. 1.

4. Kdo se k němu shromáždil? Oč se Ezdráš modlil? V. 4—15. Pozn. 2.
5. Kde se shromáždil lid? Z čeho byli obviněni? Ekd. 10, 9. 10.
6. K čemu byli vyzváni? Co slibili? Oč prosili? V. 11—14.
7. Jak působila na Nehemiáše zvěst o neblahých okolnostech v Jerusalemě? Oč prosil? Nehem. 1, 1—4. 11. Pozn. 3.
8. Co se tázal Artaxerxes Nehemiáše, když viděl, že jest zamoucen? Co pravil Nehemiáš a oč prosil? Nehem. 2, 1—8.
9. Co činil Nehemiáš v Jerusalemě? V. 12—16. Pozn. 4.
10. K čemu pobádal Nehemiáš lid? Co mu odpověděli? Kdo se jim protivil? Jak se k tomu choval Nehemiáš? V. 17—20. Pozn. 5.
11. U koho hledal Nehemiáš pomoc, když Sanballat, vůdce sousedních kmenů pohanských, posmíval se Židům? Které dílo nebylo zmařeno? Nehem. 4, 1—6.
12. Jaká opatření učinil Nehemiáš proti nepřátelům? V. 9. 13—18.
13. Co obmýšlel Sanballat a Gesem, když dílo bylo téměř hotovo? Co jim odpověděl Nehemiáš? Z čeho obviňovali Nehemiáše? Kap. 6, 1—7.
14. Jaké nebezpečí hrozilo Nehemiášovi? Jak se zachoval k radě falešného přítele? V. 10—14. Pozn. 6.
15. Kdo řídil služby při posvěcování zdí? Kdo se účastnil slavností? Neh. 12, 27. 43.

Poznámky.

1. »Když Ezdráš pátral po příčinách zajetí babylonského, shledal, že odpadnutí bylo velikou měrou zaviněno směřováním se s okolními národy. Poznal, že kdyby byli uposlechli příkázání Božích a nesbližovali se s okolními národy, mohli si ušetřiti mnohou trpkou zkušenost. Když poznal, že přední mužové přestupovali příkázání Boží, která je měla chrániti před odpadnutím, byl zděšen. Vzpomínal, jak Bůh ve své dobrotnosti v bezpečí choval svůj lid v jeho zemi a byl naplněn hořem nad jejich nevděčností.« E. G. W.

2. Přátelé Ezdrášovi se báli neposlouchati Boha. Milovali Boha a želeli hříchů izraelských. Když se Ezdráš modlil, vyznával nejprve hřichy svého lidu a potom se tázal, zdali by je Bůh nevyhladil, kdyby neustali ve svém sblížování s okolními národy.

3. »Skrze posly z Judstva zvěděl, že na Jerusalem přišly těžké dny. Ti, kteří se tam vrátili ze zajetí, musili snášeti mnohá protivenství. Chrám i město byly z části vystavěny, ale další práci bylo zabráněno, služba v chrámě zastavena a lid byl v ustavičném nepokoji, že zdi města jsou z větší části ještě v ssutinách. Tisněn starostmi, nemohl Nehemiáš jísti ani píti; plakal a postil se několik dní.« E. G. W.

4. »Třetí noci po svém příchodu vstal Nehemiáš o půlnoci a s několika důvěrnými přáteli šel prohlédnouti město... Zbytek noci ztrávil na modlitbě, neboť věděl, že druhého dne bude třeba opravdového úsili, aby povzbudil a sjednotil zmalomyslněné krajany.« E. G. W.

5. »Nehemiáš přinesl s sebou královský rozkaz, aby obyvatelé pomáhali při stavbě, ale nepoužil k tomu moci. Snažil se spíše získati důvěru a náklonnost lidu, neboť věděl, že k velikému dílu, které měl před sebou, jest třeba sjednocených srdcí i rukou. Když druhého dne svolal lid, dal jim důkazy, že si předsevzal vzpružiti jejich sílu a shromážditi rozptýlené zástupy.« E. G. W.

6. »Kdyby byl býval Nehemiáš uposlechl této falešné rady, byl by klesl ve své víře a v očích lidu byl by býval pokládán za zbabělce. Hledě k jeho důvěře v moc Boží, nebylo mu možné bázlivě se skrývati. V lidu byla by nastala vzpoura, každý by byl hledal vlastní záchrany a město by bylo padlo do rukou nepřátel. Tento jediný nemoudrý čin Nehemiášův byl by býval úplnou porážkou dosavadních vítězství.« E. G. W.

Úkol 10. — 6. září. Ž. s. 18.37.

Zákon Boží znovu ohlašován.

Vůdčí myšlenka: Nehemiáš 8, 8.

Otázky.

1. Kdo žádal Ezdráše, aby předčítal zákon? Nehem. 8, 1. Pozn. 1.
2. Kdo byl shromážděn? Jak dlouho čítával? Jak se choval lid? V. 2. 3.
3. Kde stál Ezdráš? Co napřed činil? Co odpovídal lid? V. 4—7.
4. Jak plnili svou úlohu ti, kteří čtli? V. 8.
5. Jak působilo čtení zákona na lid? Jaké rady byly jim dány? V. 9—12.
6. Kdo se shromáždil druhého dne? O jaké slavnosti naši psáno v knize zákona? Co činili při slavnosti každého dne? V. 13—18.
7. Co činili potom? Nehem. 9, 1—3.
8. Na koho bylo zapomináno po zřízení služby chrámové? Co učinil Nehemiáš? Neh. 13, 10. 11.
9. Co potom činil všecken Juda? Kdo byl ustanoven a proč? V. 12. 13.
10. Co viděl Nehemiáš v sobotu? Jak tomu chtěl zabránit? V. 15.
11. Co činili Týrští? Komu domlouval Nehemiáš? V. 16—18.
12. Co se stalo na začátku soboty z rozkazu Nehemiášova? Kde musili zůstat kupci přes noc? Jak jim Nehemiáš pohrozil? Co potom nečinili? V. 19—21.
13. Jakou nepravost jinou shledal v lidu? V. 23—29.
14. Co se podařilo Nehemiášovi? V. 30. Pozn. 2.

Poznámky.

1. Podnět ke čtení zákona vyšel z lidu. Ony mnohé události při stavbě chrámu i města, bohabojný život a upřímnost Ezdrá-

še a Nehemiáše, jakož i působení Ducha Božího na jejich srdcích způsobily upřímné přání poznati vůli Boží. Bez prodlení povolili svému přání a čtení zákona způsobilo v lidu opravdovou změnu mysli.

2. »Někteří, kteří zastávali svatý úřad, prosili, aby si své pohanské ženy směli ponechati, prohlašující, že by to nepřezili, kdyby se s nimi měli rozloučiti. Nebyl však učiněn žádný rozdíl, žádná výjimka... Až v nejposlednější den bude zjeveno, kolik útrap duchovních věrnému pracovníku Božímu způsobila tato nevyhnutelná přísnost. S těmi, kteří odporovali, byl ustavičný boj a jen s postem, pokořením a s modlitbou bylo možno pokračovati. Mnozí, kteří byli ve svazku manželském s pohany, odešli raději do vyhnanství; všichni, kteří byli vyloučeni, spojili se se Samaritány.« E. G. W.

Úkol 11. — 13. září. Z. s. 18.22.

Naděje na Vykupitele.

Vůdčí myšlenka: 1. Mojž. 3, 15.

Otázky.

1. Komu bylo dáno první zaslíbení o budoucím Vykupiteli? 1. Mojž. 3, 15.
2. Kdo měl býti požehnán skrze potomky Abrahamovy? 1. M. 12, 3. Pozn. 1.
3. V kterých slovech umírajícího Jáкова jest vyjádřena naděje na Vykupitele? 1. Mojž. 49, 10.
4. Jakým obrazem jest v 5. Mojž. 32, 18 učiněna zmínka o Vykupiteli? Jaké vysvětlení o skále dává apoštol Pavel? 1. 1. Kor. 10, 4.
5. Jaké proroctví o příchodu Ježíšově dal Mojžiš? 5. M. 18, 18. 19. Jak se splnilo? Skt. 3, 22—24.
6. Co připomínalo lidu Izraelskému Vykupitele? Pozn. 2.

7. Kdo měl povstati z Judy podle slov proroka Baláma? 4. M. 24, 17. Srovnej Mat. 2, 1. 2. 9. 10.
8. Co praví žalmista o přijetí Vykupitele při jeho zjevení se? Žalm 118, 22. 23.
9. Jak vyličuje žalmista působení Vykupitele mezi lidem? Ž. 40, 6—11.
10. Co jest ve Starém zákoně zvlášť určitě předpověděno? Iz. 9, 6. 7; 7, 14; srovnej Mat. 1, 21—23; Mich. 5, 2; viz Mat. 2, 1; Dan. 9, 24. 25.
11. V kterém proroctví jest praveno o předchůdci Vykupitele? Izai. 40, 3. V kom se to splnilo? Jan 1, 19—23. Pozn. 3.
12. Jaká povaha očekávaného Vykupitele byla zdůrazňována? Zach. 9, 9; viz Mat. 21, 1—5.
13. Jaké jméno jiné jest Vykupiteli dáno skrze proroka? Iz. 42, 1—4.
14. Které proroctví mluví o jeho činnosti kazatelské? Iz. 61, 1. Jak se to splnilo? Luk. 4, 16—18. 21.
15. Jak jest označen Vykupitel skrze proroka Jeremiáše? Jer. 23, 5. 6. Pozn. 4.
16. V kterém proroctví zvláště jest praveno o jeho zavržení, utrpení a jeho smrti? Iz. 53, 1—12. Pozn. 5.
17. Jak vyličuje žalmista události při vzkříšení? Ž. 68, 19.
18. Jak apoštol Pavel vysvětlil toto proroctví? Efez. 4, 8—10.

Poznámky.

1. »Naděje Izraele ztělesněna byla v zaslíbení, které bylo dáno Abrahamovi při jeho povolání a později jeho potomkům vždy připomínáno... Když konečně sám Spasitel byl mezi lidmi a kázal, svědčil Židům o slavné naději vykoupení, jakou měli praotcové a jak oni toužili po příchodu vysvoboditele. „Abraham, otec váš, radoval se, aby viděl den můj; i viděl a radoval se“, zněla slova Spasitelova.« E. G. W.

2. »Oběti při službě Bohu za dnů praotců ustavičně připomínaly příchod Vykupitele; tak tomu bylo i se službami ve svatyni v celých dějinách lidu Izraelského. Službou ve svatyni .

a později v chrámě byl lid každý den seznamován s pravdami o příchodu Kristovu jako Vykupitele, kněze a krále. Jednou v roce byly jejich myšlenky obráceny kupředu na závěrečné události velikého boje mezi Kristem a satanem, na konečné očištění vesmíru od hříchu.« E. G. W.

3. Jan sám vyložil proroctví Izaiášovo o jeho díle. Když se jej služebníci kněží ptali, kdo jest, pravil: »Jsem hlas volajícího na poušti... jakož pověděl Izaiáš prorok.« Bylo to zvláštní dílo Jana, připravit Vykupiteli cestu. Jeho poselství mohlo Izraele připravit ku přijetí dlouho očekávaného Vykupitele, kdyby byli nebývali zaslepeni národní a náboženskou pýchou a svými vlastními ustanoveními a pověrou ohrazení jako pletem.

4. Ve Starém zákoně jest Kristus označen jako »pomazaný«, »anděl smlouvy«, »výstřelek«, »kníže vojska Hospodinova«, »Rádce«, »Žádoucí národů«, »Immanuel«, »vyvolený«, »Otec věčnosti«, »Svatý«, »král celého okrsku světa«, »světlo pohanů«, »Pán pánů« a jinými jmény, která nelze všechny uvésti. Ustavíčně se v nich poukazuje na jeho život a dílo; Izrael mohl býti cele připraven na příchod svého Spasitele, kdyby byl býval ochoten učit se.

5. »Ti pevní v lidu židovském, nástupci svatých předchůdců, kteří si zachovali známost Boží, posilovali se u víře těmito i jinými verši Písma. S nesmírnou radostí četli, jak Pán někoho pomaže, aby kázal evangelium chudým, uvázal rány zkroušených, vyhlásil jatým svobodu a léto milostivé Hospodinovo'. Jejich srdce však byla naplněna zármutkem při pomýšlení na utrpení, která musil trpěti, aby vykonal úmysl Boží. S hlubokou pokorou zpytovali proročká písma.«

Úkol 12. — 20. září. Z. s. 18.07.

Zaslíbený Mesiáš.

Úvodní myšlenka: Skutkové 10, 38.

Otázky.

1. Kdo zvěštoval Josefovi narození Vykupitele? Mat. 1, 20—23. Které zaslíbení se tím splnilo? Izai. 7, 14.
2. Jaké zvláštní dílo měl vykonati Kristus v svém prvním příchodu? Mat. 1, 21.
3. Komu bylo oznámeno jeho předivné narození? Luk. 1, 35; Mat. 1, 20. 21; Luk. 1, 41—43.
4. Jak velikému zástupu bylo oznámeno jeho narození? Luk. 2, 8—18; Mat. 2, 1. 2.
5. Komu bylo brzo po jeho narození zjeveno jeho poslání? Luk. 2, 25—32. 36—38.
6. Co jest nám praveno v Písmě o mládí Ježíšově? Luk. 2, 40. 51. 52. Pozn. 1.
7. Kolik mu bylo let, když byl pokřtěn? Mat. 3, 13—17; Luk. 3, 23. Kdy začal svou činnost učitelskou? Mar. 1, 14.
8. V čem záleželo kázání Ježíšovo k lidu? Mat. 4, 17. Pozn. 2.
9. O jakém díle Kristově na zemi jest nám zvláště zaznamenána zpráva? Mat. 4, 23; Skt. 10, 38. Pozn. 3.
10. Jaké naučení dal Ježíš svým učedníkům o jejich poselství? Mat. 10, 7. Co měli činiti kromě toho? V. 8.
11. Jak se zachoval Pán Ježíš k těm, kteří jej následovali? Jan 13, 1; 14, 21; 17, 26.
12. Co při Kristu nemohlo býti zvikláno ani tehdy, když Jej učedníci při jeho zajetí všichni opustili? Mat. 26, 56. 75; Jan 19, 25—27. Pozn. 4.
13. Jaké zaslíbení dal Pán svým učedníkům pro dobu po jeho nanebevstoupení? Jan 16, 7. 13.
14. Kdy může Kristus bydleti v našem srdci a řídití náš život? Jan 14, 21.
15. Jaký jest účel naplnění silou Ducha svatého? Mat. 28, 18—20. Pozn. 5.

Poznámky.

1. »Když Ježíš vzrůstal duchovně i tělesně, byl v milosti u Boha i lidí. Soucitností se všemi získal si lásku všech. Ovzduší naděje a zmužilosti, které Jej obkličovalo, učinilo Jej požehnáním každému domovu... Jeho klidný, prostý život a mlčení Písma o jeho mládí jsou pro nás důležitým naučením. Čím klidnější a prostší jest život dítěte, čím prostší jest jakýchkoli pohnutí a čím více ve shodě s přírodou, tím příznivější je to pro jeho tělesné i duchovní síly.« E. G. W.

2. Hned na počátku své činnosti učitelské kázal Kristus pokání a změnu života jako přípravu pro budoucí království. Poučováním a příkladem hleděl lidstvo připravit pro věčnou říši slávy. Jeho příchod mezi lidi, jeho život a služba pro ně byly začátky splnění zaslíbení Božích o zřízení jeho království. Poselství, které zvěstoval Pán Ježíš, svěřil i lidu v nynější době. Má to býti poselství pokání, změny života a připravení těla i ducha pro nebeské království, které podle slov Mistrových jest »přede dveřmi«.

3. »Náš Pán, Ježíš Kristus, přišel na svět, aby neunavně sloužil lidstvu, které potřebovalo pomoci. „Ont' vzal na se nemoci naše a neduhy nesl' (Mat. 8, 17), aby ulehčil břímě bída a hřichu. Jeho cílem bylo úplné znovuzřízení tělesného zdraví lidstva i vnitřního pokoje. — Nikdo z těch, kteří za jakýchkoli okolností hledali u Něho pomoci, nebyli zklamáni. Všichni byli tělesně i duchovně uzdraveni silou, která z Něho vycházela.« E. G. W .

4. Ačkoli Spasitel věděl, že Jej Petr zapře, nečinil mu žádných výčitek. Při druhém zazpívání kohouta vzpomněl si Petr na výstrahu, danou mu v lásce, šel ven a hořce plakal; ale svého Pána miloval více než dříve. Janovi svěřil Spasitel péči o svou matku. Kristus znal lidské slabosti svých učedníků, ale jeho láska k nim nekolísala, ani v nejtemnější hodině, když Jej všichni opustili a utekli.

5. Spasitel nezaslibil poslati jen Utěšitele; Duch svatý, který působí na srdce lidská, má je také připravit na druhý při-

chod Kristův. Hřích má být vyhlazen a život obnoven. To jest příprava na splnění veliké naděje, totiž na osobní příchod našeho Pána a zřízení jeho věčného království.

Úkol 13. — 27. září. Z. s. 17.51.

Naděje církve Boží.

Vůdčí myšlenka: Titus 2, 13.

Otázky.

1. Jaké zaslíbení dal Bůh Davidovi o jeho největším potomku? 2. Sam. 7, 12. 13.
2. Co praví žalmista o příchodu Páně v slávě? Kdo má být v té době shromážděn? Žalm 50, 2—6.
3. Jaký bude osud země a hříšníků při druhém příchodu Páně? Izai. 13, 6. 9.
4. Co tehdy bude dáno vykoupeným? Jak oni vyjádří své city? Izai. 35, 4. 10.
5. Jak jest v proroctví poukazováno na přenesení trůnu Davidova na pravoplatného dědice trůnu? Ezech. 21, 25—27.
6. V které době zřízeno bude království Kristovo? Dan. 2, 44.
7. Co se stane při druhém příchodu Kristovu? Dan. 12, 1—3.
8. Jakou naději dával Spasitel svým následovníkům, dokud dlel na zemi? Jan 14, 1—3.
9. Jak zdůraznil Kristus svým učedníkům jistotu druhého příchodu? Mat. 24.
10. Jaký důkaz máme, že také Otec nebeský svým dítkám chce do srdcí vštípit jistotu o druhém příchodu Spasitele? Skt. 1, 10. 11.
11. Jak apoštol Pavel vyličuje události, které se stanou při druhém příchodu Kristovu? 1. Tes. 4, 13—17.
12. Co jest druhý příchod Kristův všem, kteří na něho čekají? Tit. 2, 13.

13. Pro koho bude příchod Páně zdrojem blaženosti? Žid. 9, 28.
14. Jak vyličuje Petr den příchodu Kristova? 2. Petr. 3, 9. 10.
15. Jak jest vyličen příchod Spasitele po zvěstování trojandělského poselství? Zjev. 14, 14—16.
16. Jak vyjadřuje Jan touhu těch, kteří milují zjevení se Pána, když viděl sestoupení svatého města a slávu nově země? Zjev. 22, 20. Pozn.

Poznámky.

Každý, kdo opravdově miluje Pána, měl by z hloubí srdce na všechna znamení blízkého příchodu našeho Pána říci s milovaným apoštolem: »Amen. Přijdiž, Pane Ježíši.« To by mělo býti povzbuzením při každém činu životním a útěchou v každé hodině bolesti; v tom mají zaniknouti všechny úmysly a naděje života. To by mělo býti největším přáním každého křesťana. »Ještě se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme, jak jest.« (1. Jan. 3, 2.)

